

Dziuba, Andrzej Franciszek

"Familia, vida y evangelizacion",
Alfonso Lopez Trujillo, Estella (Navarra)
2000 : [recenzja]

Warszawskie Studia Pastoralne 6, 188-191

2007

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CARD. ALFONSO LOPEZ TRUJILLO, *Familia, vida y evangelizacion*, Editorial Verbo Divino. Estella (Navarra) 2000, ss. XXIV + 604.

Życie społeczne ludzi przybiera bardzo zróżnicowane formy, które niejednokrotnie uwarunkowane były wielorakimi i zróżnicowanymi czynnikami. Obejmują one mniejsze czy większe ich zbiorowości, wspólnoty czy inne bardzo różniące się struktury zbiorowe. Także w sensie geograficznym obejmują zróżnicowane terytoria, a i czasowo wpisane są w przemijanie typowe dla zjawisk znaczących czasem. Bogactwo to jest jednak jednym z szczególnie ważnych walorów kulturowych i cywilizacyjnych, choć czasem przybierało znacznie różniące się formy czy przejawy. Oczywiście, także mają one swe odniesienia do sfery ekonomicznej a nawet politycznej.

Jednak w całym tym bogactwie szczególnie miejsce zajmuje rodzina, trwała wspólnota mężczyzny i kobiety otwarta na niepowtarzalny dar życia, rozeznawany twórczo i osobowo przez człowieka. Sprawdzona twórczo na przestrzeni dziejów, i to w wielorakich oraz zróżnicowanych kulturach. Zatem rodzina pozostaje na zawsze niepowtarzalnym fenomenem naturalnym, który wpisuje się także w sferę kulturową czy etyczno-moralną, choć może czasem nie jest to w pełni twórczo uświadamiane. Przecież jest ona niepowtarzalnym wyrazem wspólnotowej natury człowieka, w bogactwie płci, miłości i daru życia. Jako jedyna tworzy *communio personarum*. Pozostaje zatem ciągle niezwykłym przedmiotem interdyscyplinarnych badań.

Całość książki otwiera dość obszerny spis treści, który ze względu na szczegółowy podział jest dobrym wprowadzeniem w prezentowane treści (s. V-XII). Z kolei zamieszczono wprowadzenie pióra samego autora (s. XIII-XX) oraz wykaz skrótów (s. XXI-XXIII). Następnie zamieszczono 45 szczegółowych tekstów, określonych tytułem, datą oraz miejscem wygłoszenia.

Dla choćby schematycznego wskazania na treść warto podać tytuły poszczególnych wystąpień: *Nowa ewangelizacja, rodzina i sekty* (s. 1-14); *Rodzina: od celebracji do świadectwa* (s. 15-39); *Od desperacji do nadziei: o ekologię ludzką* (s. 40-50); *Magisterium katolickie w obronie prawdy i życia* (s. 51-67); *Misja polityków i legis-*

latorów dzisiaj: specyfika etyczna (s. 68–78); *Inauguracja Roku Rodziny* (s. 79–83); *Prezentacja Listu Ojca św. Jana Pawła II do rodzin* (s. 84–90).

A oto tytuły dalszych tekstów: *Wartości niezbywalne w Liście Stolicy Apostolskiej o prawach rodziny* (s. 91–100); *Kobieta, małżonka i matka* (s. 101–118); *Międzynarodowy Rok Rodziny* (s. 119–138); *Rodzina, sercem cywilizacji miłości* (s. 139–154); *Słowa powitania Jana Pawła II* (s. 155–156); *Papież rodziny* (s. 157–159); *Wystąpienie podczas XLI sesji generalnej ONZ* (s. 160–164).

Dalsze teksty: *Znać, kochać, służyć życiu ze strony rodziny* (s. 165–174); *Prawda rodziny* (s. 175–189); *Zakończenie Roku Rodziny* (s. 190–196); *Homilia w Kanie Galilejskiej* (s. 197–199); *Linie fundamentalne w Encyklice „Evangelium vitae”* (s. 200–210); *Przekazywanie wiary w rodzinie* (s. 211–226); *Napięcie między kulturą życia i kulturą śmierci w „Evangelium vitae”* (s. 227–245); *Ekonomia i rodzina, odczucia z pewnego spotkania* (s. 246–252).

Z kolei zamieszczono teksty: *Fundament antropologiczny w encyklice „Evangelium vitae”* (s. 253–268); *Walka przeciw wykorzystywaniu seksualnemu dzieci: wyzwanie wobec roztropności i ludzkości ludów* (s. 269–276); *Za autentycznym wychowaniem seksualnym* (s. 277–298); *Refleksje wokół kwestii demograficznej* (s. 299–310); *Narzeczeństwo i miłość weselna w „Pieśni nad pieśniami”* (s. 311–324); *Rodzina: dar i ugoda, nadzieja ludzkości* (s. 325–377); *Wyzwania rodziny i jej nadzieje w encyklice „Evangelium vitae”* (s. 378–387).

Następne tytuły: *Kościół i obrona instytucji rodzinnych* (s. 388–401); *Spółczeństwo z chorym sercem* (s. 402–403); *Pozdrowienie Ojca Świętego* (s. 404–406); *Spowiednicy: ministrowie pojednania w prawdzie i miłosierdziu* (s. 407–422); *Fundamenty antropologiczne kultury życia* (s. 423–446); *Młodzież i rodzina* (s. 447–461); *Duch, Pan i Dawca życia: rodzina i życie oblicze Trzeciego Milenium* (s. 462–473); *Trzydzieści lat od Konferencji w Medellin* (s. 474–498).

Pozostające wystąpienia: *Oczekiwania duszpasterskie w trzydzieści lat po encyklice „Humanae vitae”* (s. 499–508); *Pozdrowienie Ojca świętego podczas II Międzynarodowego Kongresu Teolo-*

giczno-duszpasterskiego w Rio (s. 509–511); *Młodość i rodzina, priorytetem w Kościele* (s. 512–524); *Orędzie chrześcijańskie na temat życia* (s. 525–542); *Ojcostwo Boże i ojcostwo w rodzinie* (s. 543–581); *Starsi i rodzina* (s. 582–589); *Kościół, rodzina kapłana. Rodzina, kołyska kapłana* (s. 590–592); *Jeżus Chrystus, Człowiek drugiego Tysiąclecia* (s. 593–604).

Dzieło to zawiera liczne i bardzo zróżnicowane teksty Kardynała związane z problematyką rodziny i życia. Zawiera teksty od 15 marca 1991 do grudzień 1999, a więc z lat jego owocnej pracy w Stolicy Apostolskiej. Są to bardzo zróżnicowane, co do treści jak i formy teksty koncentrujące się jednak wokół zagadnień rodziny i życia wpisanych w dzieła nowej ewangelizacji. Głoszone one były m.in. w Rio de Janeiro, Nazaret, Lima, Santiago de Chile, Toronto, Bogota, ale znaczna większość w Rzymie lub Watykanie. Także bardzo zróżnicowani byli ich adresaci.

Autor jest z pochodzenia Kolumbijczykiem i do momentu przejścia do pracy w Watykanie był znaczącą postacią w Kościele Latinoamerykańskim. Zwłaszcza jego zaangażowanie w ramach CELAM było znaczącym wkładem w wielość procesów ewangelizacyjnych jakie przeżywała wówczas Ameryka Łacińska. Po tych doświadczeniach kard. A. Lopez Trujillo jest od 1990 przewodniczącym Papieskiej Rady ds. Rodziny, niezwykle aktywnym i dynamicznym w trosce o problematykę rodziny oraz życia. Ma w swym dorobku liczne publikacje książkowe, m.in. *Testimonios* (Plaza y Janes 1997), *La familia: don y compromiso, esperanza de la humanidad* (Citta Nuova, 1997), *Caminos de evangelización* (BAC, 1985). Uczestniczył w wielu spotkaniach, zjazdach i sympozjach głosząc zazwyczaj zasadnicze referaty, których znaczna ilość znajduje się w prezentowanej książce.

Prezentowany zbiór ma dwa podstawowe wymiary, które są wzajemnie komplementarne. Pierwszy z nich to wyraźnie duszpasterski, a drugi socjo-polityczny. To dość syntetyczne i schematyczne określenie. Wydaje się jednak, że dopiero twórcze spotkanie ich obu daje pełniejszy obraz, a tym samym bardziej wiarygodny w zakresie omawianej problematyki rodziny.

Książka ta jest także odzwierciedleniem wielu dyskusji, a niekiedy wręcz walki na rzecz rodziny i życia. Jest to historyczne świadectwo choćby Konferencji w Kairze czy wystąpienie z okazji Międzynarodowego Roku Rodziny oraz w imieniu Ojca św. podczas obrad ONZ. W każdej takiej okazji wybrzmiewa wielkie oddanie oraz miłość i troska o sprawy rodziny. Autor wręcz stał się pasjonatem w walce o rodzinę i jej należne miejsce we współczesnym świecie. W pewnym sensie jest to także doświadczenie prac jakie prowadzi kierowana przez kardynała Papieska Rada ds. Rodziny.

Bp Andrzej F. Dziuba